

1) Úvod

- Objektem mého zájmu je Psychologicko-pedagogická poradna (PPP) - podílí se na konstrukci dětství a zároveň jisté „standardizaci“ skrze „školní zralosti“. Podnětem pro můj zájem byl článek z 5. týdne „Constructing childhood“ (James & James), který se zabývá vlivem školství na konstruování dětství (standardizace dětí **vzhledem k potřebám školy**).

- Testy „školní zralosti“ se zdají být samozřejmé – nemá cenu posílat do školy dítě, které by se tam nic nenaučilo. **Sociologicky zajímavé** je ale to, že se tyto uměle konstruované požadavky školy vztahují k psychickému a fyzickému vývoji dítěte, čímž se zastírá sociální aspekt celého problému.

2) Teoretický pohled

- Na první pohled se zdá, že PPP je zde proto, aby pomáhala řešit problémy dětí se školou a vzděláváním. Je zde ale také proto, **aby pomáhala školám řešit problémy s dětmi**.

- Školní osnovy a tedy i nároky na děti stanovuje stát a potažmo tedy společnost. Teoreticky by tedy škola měla člověka připravovat na život ve společnosti. Základní škola dnes ale děti připravuje spíše na přijímací zkoušky na střední školu, než na praktický život.

- Logicky se tak ovšem nabízí argument, že školní zralost není ani tak otázkou zralosti společenské ale prostě zralosti pro „biflování“. Přesto však „V moderní společnosti hodnota školního vzdělání, a tedy i prospěchu dítěte ve škole, neobyčejně vzrostla a celkové hodnocení dítěte jeho učiteli i rodiči úzce souvisí s tím, jak plní ve škole jejich očekávání.“

- **Jelikož je školní docházka povinná, nejde jí uniknout a dostává se na úroveň přírodní danosti stejně, jako požadavky na vstup do školy.**

3) Poradna

- Nástup do první třídy je pro člověka jedním z důležitých okamžiků jeho života. Získá status (a sociální roli) školáka – prvňáčka

- Pro sociologa je zajímavé, že test školní zralosti je **pouze** testem připravenosti ke školní docházce do takové školy, jakou vytvořila naše společnost, ale protože srovnává děti mezi sebou, dostává charakter jakéhosi univerzálního testu připravenosti ke vstupu do života. **Ale to není tak docela pravda, jak jsem se snažil ukázat.**

- Jazyk zprávy o připravenosti dítěte vstoupit do současného systému vzdělávání je spíše jazykem hodnotícím dítě celkově, jako člověka a v porovnání s ostatními. Přitom se nejedná o nic jiného, než zda dítě bude schopné pracovat ve škole samostatně a po dostatečně dlouhou dobu, jak ilustrují ukázky z hodnocení průběhu vyšetření:

Chlapec instrukce k úkolům pochopil až po opakování. Pracoval pak samostatně, pomalým tempem.; Po chvíli byla ochotná ke spolupráci, ale v úkolových situacích selhávala, nechápala dobře instrukce.

- Umělý charakter hranice mezi „dítětem“ a „prvňáčkem“, zastřený vědeckým přístupem a odborným jazykem, je tím pravým objektem zájmu pro sociologii.

4) Nadané děti

- Dokáží ve škole vyrušovat stejně jako by to dělaly děti „nezralé“, ale na rozdíl od nich do školy mohou a ještě se pro ně vytvářejí speciální podmínky (které by ale měly být dostupné všem)